

Arrest

nr. 121 629 van 27 maart 2014
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Franse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 6 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat W. VERSTRAETE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 15 mei 2013 elk een aanvraag in om, in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen, in het bezit te worden gesteld van een verklaring van inschrijving.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 11 september 2013 de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoekers op 27 september 2013 ter kennis gebracht.

De beslissingen genomen in hoofde van verzoeker zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 15.05.2013 werd ingediend door: [...] Nationaliteit: Frankrijk [...]

+ kind: [...]

om de volgende reden geweigerd :

☒ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.*

Meneer legde ter staving van zijn aanvraag volgende stukken voor: een contract bij zijn Franse werkgever voor onbepaalde duur, loonfiches voor de maanden november 2012- februari 2013, een kennisgeving van een beslissing dd.10/09/2008 m.b.t. de ontvangst van een invaliditeitsuitkering in Frankrijk, overzichten van de uitbetaling van de invaliditeitsuitkeringen en een Europese ziekteverzekeringskaart geldig tot 09/12/2013.

Betrokkene dient als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, volgens art. 50 §2, 4° (KB 08.10.1981), onder andere te bewijzen voldoende en regelmatige inkomsten te hebben. De bestaansmiddelen, bedoeld in art. 40 §4, eerste lid, 2° (wet 15.12.1980) moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt er rekening gehouden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waaronder aard en regelmaat van de inkomsten en het aantal familieleden die ter zijnen laste zijn.

Wanneer we de voorgelegde documenten bekijken, kunnen we vaststellen dat betrokkene onder contract staat bij een Franse werkgever en nog een beperkt salaris ontvangt van zijn werkgever, zo blijkt uit de voorgelegde loonfiches. Aanvullend ontvangt betrokkene invaliditeitsuitkeringen.

Aan de hand van de voorgelegde documenten heeft betrokkene onvoldoende kunnen aantonen dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij en zijn gezinsleden ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Gezien de onduidelijkheid rond de duur en verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen die immers kunnen worden herzien (verlaagd of stopgezet) worden bij een nieuwe medische controle of na verloop van tijd bij een werkhervatting en het gebrek aan gegevens omtrent de eventuele uitbreiding van de huidige werkzaamheden waarvoor betrokkene nog een salaris ontvangt, kan het verblijf als beschikker niet worden toegestaan. Als we uitgaan van het beperkte salaris dat betrokkene maandelijks ontvangt en de dagbedragen die betrokkene momenteel ontvangt in het kader van zijn invaliditeitsuitkering (7,98 euro), dan dient te worden vastgesteld dat het totale inkomen lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend voor een gezin met 3 personen (meneer, zijn echtgenote en kind) zelfs indien we rekening houden met de aanvullende inkomsten van zijn vrouw (mevrouw [M.E.A.] - zie aparte beslissing voor de echtgenote).

De aanvraag voor een verklaring van inschrijving van de minderjarige zoon [...] kan evenmin worden toegestaan. Het verblijfsrecht werd immers geweigerd aan de persoon in functie van wie de aanvraag werd ingediend, met name zijn vader. Hierdoor kan artikel 40bis, §2, 3° van de wet van 15/12/1980 geen toepassing meer genieten.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.”

De beslissingen genomen in hoofde van verzoekster luiden:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 15.05.2013 werd ingediend door: [...] Nationaliteit: Frankrijk [...]

om de volgende reden geweigerd :

☒ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.*

Mevrouw diende op 15.05.2013 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen en legde ter ondersteuning van deze aanvraag de volgende documenten voor: een Europese ziekteverzekeringskaart geldig tot 14/02/2014, een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij haar Franse werkgever, een loonfiche voor de maand maart 2013, beslissing omtrent toekenning invaliditeitsuitkering dd.01/02/2010 en bewijzen van uitbetaling invaliditeitsuitkeringen.

Mevrouw dient als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, volgens art. 50 §2, 4° (KB 08.10.1981), onder andere te bewijzen voldoende en regelmatige inkomsten te hebben. De bestaansmiddelen, bedoeld in art. 40 §4, eerste lid, 2° (wet 15.12.1980) moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt er rekening gehouden met de aard en regelmaat van de inkomsten.

Wanneer we de voorgelegde documenten bekijken, dient te worden afgeleid dat mevrouw deeltijds werkt bij een Franse werkgever en nog een beperkt salaris ontvangt van zijn werkgever, zo blijkt uit de loonfiche van maart 2013. Aanvullend ontvangt betrokkene invaliditeitsuitkeringen.

Aan de hand van de voorgelegde documenten heeft betrokkene onvoldoende kunnen aantonen dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij en haar gezinsleden ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Gezien de onduidelijkheid rond de duur en verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen die immers kunnen worden herzien (verlaagd of stopgezet) worden bij een nieuwe medische controle of na verloop van tijd bij een werkhervatting en het gebrek aan gegevens omtrent de eventuele uitbreiding van de deeltijdse werkzaamheden waarvoor betrokkene nog een salaris ontvangt, kan het verblijf als beschikker niet worden toegestaan. Het uitkeringsbedrag blijkt recentelijk te zijn verlaagd van een dagbedrag van 10,94 euro (periode 01/01/2013-14/03/2013) naar een dagbedrag van 2,73 euro (periode 19/05/2013-22/06/2013) . Dit wijst op een evolutie in haar situatie. Deze evolutie wordt echter niet toegelicht, waardoor het onmogelijk is om vast te stellen of haar huidig inkomen uit werk weer is toegenomen. Als we uitgaan van het beperkte salaris dat mevrouw ontvangt en de meest recente dagbedragen die betrokkene geniet in het kader van zijn invaliditeitsuitkering (2,73 euro), dan dient te worden vastgesteld dat het totale inkomen lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend voor een gezin met 3 personen (mevrouw, haar echtgenoot en kind) zelfs indien we rekening houden met de aanvullende inkomsten van de man (de heer [G.J.E.] - zie aparte beslissing voor meneer).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Gelet op het gegeven dat in beide beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt verwezen naar de andere beslissing en wordt aangegeven dat tevens rekening dient te worden gehouden met de inkomsten van de partner en er bijgevolg een nauw verband bestaat tussen de bestreden beslissingen, is er grond om in één zelfde arrest uitspraak te doen over beide aanhangig gemaakte zaken. De zaken worden dan ook samengevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker stelt in het door hem opgeworpen enig middel als volgt:

"[...] verzoeker heeft wel voldoende en regelmatige inkomsten.

De dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoeker niet voldoende het bewijs levert dat hij voldoende en regelmatige inkomsten zou hebben om zichzelf en zijn gezin te onderhouden en niet ten laste te vallen van het sociale bijstandssysteem van het Rijk.

Zo zou verzoeker niet voldoen aan artikel 50, §2, 4° KB 8.10.1981

Hiervoor bewijst verweerder naar de door verzoeker neergelegde stukken:

- *Contract Franse werkgever voor onbepaalde duur;*
- *Loonfiches voor de maanden november 2012-februari 2013*
- *Kennisgeving van invaliditeitsuitkering*
- *Europese ziekteverzekeringskaart geldig tot 9.12.2013*

Terwijl verzoeker ten stelligste de mening is toegedaan dat zijn inkomsten wel afdoende zijn om zichzelf en zijn gezin te onderhouden en niet ten laste te komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Dat verzoeker namelijk over volgende maandelijkse inkomsten beschikt:

- *Invaliditeitsuitkering van 699,75 euro bruto;*
- *Inkomsten uit loon van gemiddeld 381,21 euro*
- *Ziekteuitkering voor de periode van 1/4/13 -19/9/13:7,98 euro per dag*

Verzoeker heeft een tijdje met zijn gezondheid gesukkeld (en nog steeds – doch aan de betere hand) waardoor de inkomsten uit loon iets lager lagen dan voordien, doch deze zullen worden opgetrokken eenmaal verzoeker opnieuw volledig kan gaan werken zoals voordien.

Verzoeker is de mening toegedaan dat niet met alle inkomsten van hem rekening werd gehouden bij het nemen van de beslissing.

Daarenboven dienen bij deze inkomsten ook de inkomsten van zijn echtgenote te worden in rekening genomen (partijen leven tenslotte samen).

Zijn echtgenote, mevrouw [M.E.] heeft volgende maandelijkse inkomsten.

- *inkomsten uit loon (halftijdse job, onbepaalde duur): gemiddeld 410,90 euro*
- *CARSAT: maandelijks 138,22 euro;*
- *invaliditeitsuitkering: gemiddeld 601,53 euro*
- *Ziekteuitkering voor periode mei-september 2013:2,73 euro per dag.*

Ook de echtgenote van verzoekster heeft te kampen met kwaaltjes, waardoor zij gedurende een ruime tijd niet haar volle loon geniet (en dan ook een deel ziekteuitkering geniet).

Echter is het ook haar bedoeling om - eenmaal weer volledig genezen - terug haar deeltijdse betrekking volledig uit te oefenen.

Echter, zelfs nu - tijdens de ziekte van verzoeker en echtgenote -zijn de inkomsten nog steeds voldoende om in hun onderhoud én dat van hun zoon te voorzien.

De huur wordt iedere maand keurig op tijd betaald! Verzoeker heeft geen schulden, kan zijn facturen telkens op tijd betalen.

Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom verweerder aangeeft dat hij niet zou kunnen instaan voor het onderhoud van zijn gezin, gezien de voorgelegde inkomsten.”

3.1.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Uit voorgaande overwegingen blijkt duidelijk dat er inzake de invaliditeitsuitkeringen onduidelijkheid bestaat rond de duur en verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen die hij genoot en waarvan hij naar aanleiding van zijn aanvraag stukken heeft voorgelegd. Uit die stukken blijkt inderdaad dat verzoeker tot en met februari 2013 een invaliditeitsuitkering heeft genoten. Uit het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker geen andere stukken heeft overgemaakt met betrekking tot dergelijke invaliditeitsuitkering die zou zijn uitgekeerd na februari 2013.

Verzoeker kan dan ook niet ernstig voorhouden dat het kennelijk onredelijk zou zijn van verwerende partij te oordelen dat uit voorgelegde stukken blijkt dat de huidige bestaansmiddelen van verzoeker zelf bestaan uit het beperkt inkomen uit arbeid en de dagbedragen die hij momenteel ontvangt in het kader van de ziekte-uitkering.

Verwerende partij merkt- dienaangaande op dat de verwijzing naar de dagbedragen ontvangen in het kader van de invaliditeitsuitkering een materiële vergissing betreft die evenwel geen gevolgen kan hebben met betrekking tot de wettigheid van de bestreden beslissing. Die materiële misslag doet geen afbreuk aan de determinerende motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, noch laat die materiële misslag toe vast te stellen dat zou zijn uitgegaan van de verkeerde feitelijke gegevens.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat uit de door hem voorgelegde stukken zou blijken dat zijn huidig inkomen bestaat uit een invaliditeitsuitkering, een inkomen uit loon en een ziekte- uitkering.

Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat in het kader van de aanvraag van verzoeker ook rekening werd gehouden met de inkomsten van zijn echtgenote, ten aanzien van wie een afzonderlijke beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op 11 september 2013. Een kopie van die beslissing, die op 27 september 2013 ter kennis werd gebracht, bevindt zich in het administratief dossier.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker niet aantoonde met welke feiten en dienstige stukken die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Verzoeker toont evenmin aan dat het kennelijk onredelijk is van verwerende partij om op basis van de voorgelegde stukken, te oordelen dat het totale inkomen lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend voor een gezin met 3 personen zelfs indien rekening wordt gehouden met de inkomsten van zijn echtgenote en derhalve een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden te nemen.

De loutere omstandigheid dat verzoeker geen schulden zou hebben, zijn facturen telkens op tijd zou betalen en de huur iedere maand keurig op tijd zou betalen doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling. [...]"

3.2.1. Verzoekster stelt in haar enig middel als volgt:

"[...] verzoekster heeft wel voldoende en regelmatige inkomsten

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoekster niet voldoende het bewijs levert dat zij voldoende en regelmatige inkomsten zou hebben om zichzelf en haar gezin te onderhouden en niet ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

Zo zou verzoekster niet voldoen aan artikel 50§2,4° KB 8.10.1981.

Hiervoor bewijst verweerder naar de door verzoeker neergelegde stukken:

- *Contract Franse werkgever (deeltijdse betrekking) voor onbepaalde duur;*
- *Loonfiches voor de maand maart 2013 "*
- *Kennisgeving van invaliditeitsuitkering*
- *Europese ziekteverzekeringskaart geldig tot 14.02.2014*

Terwijl verzoekster ten stelligste de mening is toegedaan dat haar inkomsten wél afdoende zijn om zichzelf en het gezin te onderhouden en niet ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

Dat verzoekster namelijk over volgende maandelijkse inkomsten beschikt:

- *Inkomsten uit loon (halftijdse job, onbepaalde duur): gemiddeld 410,90 euro;*
- *CARSAT: maandelijks-138,22 euro;*
- *Invaliditeitsuitkering: gemiddeld 601,53 euro*
- *Ziekteuitkering voor periode mei-september 2013: 2,73 euro per dag.*

Verzoekster heeft een tijdje met de gezondheid gesukkeld (en nog steeds - doch aan de betere hand) waardoor de inkomsten uit loon iets lager lagen dan voordien, doch deze zullen worden opgetrokken eenmaal verzoekster opnieuw volledig kan gaan werken zoals voordien.

Verzoekster is de mening toegedaan dat niet met alle inkomsten van hem rekening werd gehouden bij het nemen van de beslissing.

Daarenboven dienen bij deze inkomsten ook de inkomsten van de echtgenoot te worden in rekening genomen (partijen leven tenslotte samen).

Haar echtgenoot, de heer [G.J.], heeft volgende maandelijkse inkomsten:

- *Invaliditeitsuitkering van 699,75 euro bruto;*
- *Inkomsten uit loon van gemiddeld 381,21 euro*
- *Ziekteuitkering voor de periode van 1/4/13 — 19/9/13: 7,98 euro per dag*

Ook de echtgenoot van verzoekster heeft te kampen met ziekte, waardoor hij gedurende een ruime tijd niet zijn volle loon geniet (en dan ook een deel ziekteuitkering geniet).

Echter is ook hier een einde en aldus betering in zicht.

Echter, zelfs nu - tijdens de ziekte van verzoekster en echtgenoot - zijn de inkomsten nog steeds voldoende om in hun onderhoud én dat van hun zoon te voorzien.

De huur wordt iedere maand keurig op tijd betaald! Verzoekster en haar echtgenote hebben geen schulden, de facturen worden keurig op tijd betaald.

Verzoekster snapt dan ook niet hoe verweerder erbij komt dat het gezin niet zou kunnen instaan voor hun eigen onderhoud en ten laste zouden komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk [...].

3.2.2. In de nota met opmerkingen repliceert verweerder:

“[...] Met betrekking tot de invaliditeitsuitkeringen, blijkt uit voormelde overwegingen niet alleen dat er onduidelijkheid bestaat omtrent de duur en de verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen waarvan verzoekster geniet en waarvan zij in het kader van haar aanvraag stukken heeft voorgelegd. Uit die stukken blijkt immers dat verzoekster tot 14 maart 2013 een invaliditeitsuitkering heeft genoten waarvan het dagbedrag gelijk was aan 10,94 euro, terwijl zij van 19 mei 2013 tot en met 22 juni 2013 een invaliditeitsuitkering heeft genoten waarvan het dagbedrag verlaagd werd tot 2,73 euro.

Verzoekster kan dan ook niet ernstig voorhouden dat het kennelijk onredelijk zou zijn van verwerende partij te oordelen dat uit voorgelegde stukken blijkt. dat de huidige bestaansmiddelen van verzoekster zelf bestaan uit het beperkt inkomen uit arbeid en de verlaagde dagbedragen die zij momenteel ontvangt in het kader van een invaliditeitsuitkering.

Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat in het kader van de aanvraag van verzoekster ook rekening werd gehouden met de inkomsten van haar echtgenoot, ten aanzien van wie een afzonderlijke beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op 11 september 2013. Een kopie van die beslissing, die op 27 september 2013 ter kennis werd gebracht, bevindt zich in het administratief dossier.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekster niet aantoon met welke feiten en dienstige stukken die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Verzoekster toont evenmin aan dat het kennelijk onredelijk is van verwerende partij om op basis van de voorgelegde stukken, te oordelen dat het totale inkomen lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend voor een gezin met 3 personen zelfs indien rekening wordt gehouden met de inkomsten van zijn echtgenote en derhalve een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden te nemen.

De loutere omstandigheid dat verzoekster geen schulden zou hebben, haar facturen telkens op tijd zou betalen en de huur iedere maand keurig op tijd zou betalen doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling. [...]"

3.3.1. Waar verzoekers stellen dat zij wel degelijk over voldoende inkomsten beschikken om zichzelf en hun gezin te onderhouden teneinde niet ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel en dat niet met alle inkomsten rekening werd gehouden, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoekers dienden een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in op grond van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 4 Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

[...]"

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

[...]"

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn."

Artikel 50, § 2, 4° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt:

"§ 2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

[...]"

4° burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de wet:

- a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en*
- b) een ziektekostenverzekering;"*

Verzoekers betogen dat verweerder bij het bepalen of er sprake is van voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf ten laste komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, geen rekening heeft gehouden met alle inkomsten waarover zij beschikken. Zij wijzen er onder meer op dat zij, naast hun inkomen uit tewerkstelling en de door hen ontvangen ziekte-uitkering onder de vorm van dagelijkse toelagen, tevens elk een invaliditeitsuitkering genieten.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat beide verzoekers ter staving van hun aanvragen – naast bewijzen van inkomsten uit tewerkstelling – stukken aanbrachten van inkomsten uit enerzijds een invaliditeitspensioen en anderzijds een ziekte-uitkering onder de vorm van dagelijkse toelagen (*“indemnités journalières”*).

Verweerder leidt in de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden uit de voorgelegde stukken af dat er sprake is van inkomsten uit enerzijds tewerkstelling en anderzijds *‘invaliditeitsuitkeringen’*. Concreet, en waar verweerder het heeft over het *“uitkeringsbedrag”*, spreekt hij in dit verband verder enkel over, wat verzoeker betreft, *“de dagbedragen die betrokkene momenteel ontvangt in het kader van zijn invaliditeit (7,98 euro)”* en, wat verzoekster betreft, over *“de meest recente dagbedragen die betrokkene geniet in het kader van zijn invaliditeitsuitkering (2,73 euro)”*. De bedragen van de invaliditeitspensioenen worden niet vermeld. Evenmin wordt geduid waarom met deze bedragen, in tegenstelling tot de bedragen van de toelagen uit de ziekteverzekering, geen rekening wordt gehouden. Er wordt geoordeeld dat verzoekers, op basis van hun beperkte inkomsten uit tewerkstelling en op basis van de meest recente dagbedragen ten bedrage van 2.73 euro voor verzoekster en 7,98 euro voor verzoeker in het kader van de ziekte-uitkering, een inkomen hebben dat lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend aan een gezin met drie waarvan één kind ten laste.

De vaststelling dringt zich aldus op dat de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet getuigen van een correcte feitenvinding. Zo wordt geen duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds het invaliditeitspensioen van verzoekers en anderzijds de dagelijkse toelagen in het kader van de ziekteverzekering. Verder kan uit de motiveringen van de beslissingen tot weigering van verblijf niet op duidelijke wijze worden afgeleid dat verweerder, bij het bepalen of de bestaansmiddelen voldoende zijn, rekening heeft gehouden met de voorgelegde bewijzen van inkomsten uit een invaliditeitspensioen. Zo besluit verweerder dat het totale inkomen lager ligt dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand wordt verleend zich enkel steunende op de inkomsten uit tewerkstelling en de dagelijkse toelagen die verzoekers ontvangen in het kader van de ziekteverzekering. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de bedragen van de invaliditeitspensioenen en evenmin op duidelijke wijze gemotiveerd waarom hiermee geen rekening zou moeten worden gehouden. Een invaliditeitspensioen kan, gelet op het bepaalde in artikel 50, § 2, 4° van het Vreemdelingenbesluit, als dusdanig evenwel niet worden uitgesloten bij de berekening van de voldoende bestaansmiddelen.

Verweerder stelt in de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen in hoofde van verzoeker wel nog als volgt:

“Gezien de onduidelijkheid rond de duur en verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen die immers kunnen worden herzien (verlaagd of stopgezet) worden bij een nieuwe medische controle of na verloop van tijd bij een werkhervatting en het gebrek aan gegevens omtrent de eventuele uitbreiding van de huidige werkzaamheden waarvoor betrokkene nog een salaris ontvangt, kan het verblijf als beschikker niet worden toegestaan.”

In de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen in hoofde van verzoekster wordt het volgende gesteld:

“Gezien de onduidelijkheid rond de duur en verdere evolutie van de tijdelijke invaliditeitsuitkeringen die immers kunnen worden herzien (verlaagd of stopgezet) worden bij een nieuwe medische controle of na verloop van tijd bij een werkhervatting en het gebrek aan gegevens omtrent de eventuele uitbreiding van de deeltijdse werkzaamheden waarvoor betrokkene nog een salaris ontvangt, kan het verblijf als beschikker niet worden toegestaan. Het uitkeringsbedrag blijkt recentelijk te zijn verlaagd van een dagbedrag van 10,94 euro (periode 01/01/2013-14/03/2013) naar een dagbedrag van 2,73 euro (periode 19/05/2013-22/06/2013). Dit wijst op een evolutie in haar situatie. Deze evolutie wordt echter niet toegelicht, waardoor het onmogelijk is om vast te stellen of haar huidig inkomen uit werk weer is toegenomen.”

Gelet op voorgaande vaststelling dat verweerder in zijn beslissing geen duidelijk onderscheid maakt tussen enerzijds de invaliditeitspensioenen en anderzijds de dagelijkse toelagen in het kader van de ziekteverzekering en het gegeven dat ook in voormelde passage van de beslissing met betrekking tot verzoekster enkel wordt ingegaan op de dagelijkse toelagen in het kader van de ziekteverzekering die

zij ontvangt, blijkt andermaal niet dat verweerder rekening heeft gehouden met (de bedragen van) de invaliditeitspensioenen zoals door verzoekers aangebracht ter ondersteuning van hun aanvraag.

De Raad merkt verder op dat voormelde motiveringen geen rechtvaardiging inhouden waarom in voorkomend geval bij het bepalen of de bestaansmiddelen voldoende zijn in het licht van artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet wel rekening wordt gehouden met de dagbedragen die in het kader van de ziekte-uitkering worden betaald doch niet met de invaliditeitspensioenen. Hiertoe wordt geen enkele objectieve en redelijke reden gegeven. Het gegeven dat verweerder bij het bepalen of er sprake is van voldoende bestaansmiddelen rekening kan houden met de aard en de regelmaat van de inkomsten verhindert niet dat met de voorgelegde bewijzen van inkomsten uit invaliditeitspensioenen wel degelijk rekening dient te worden gehouden, tenzij op duidelijke wijze wordt aangegeven op welke grond hiermee alsnog geen rekening kan worden gehouden.

Verweerder geeft, specifiek wat verzoeker betreft, in de nota met opmerkingen aan dat hij geen rekening heeft gehouden met het invaliditeitspensioen, omdat er wat dit betreft slechts stukken werden voorgelegd tot en met februari 2013. Hij geeft aldus aan dat hij om deze reden geen rekening heeft gehouden met deze inkomsten bij het bepalen of er sprake is van voldoende bestaansmiddelen. De Raad merkt evenwel op dat deze redengeving als dusdanig niet is terug te vinden in de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen in hoofde van verzoeker en aldus een *a posteriori* motivering betreft. Hierin kan immers enkel worden gelezen dat de ontvangen “invaliditeitsuitkeringen” tijdelijk zijn en kunnen worden stopgezet of herzien bij een nieuwe medische controle of werkhervatting. De vaststelling dat niet op duidelijke wijze blijkt dat verweerder de voorgelegde bewijzen van inkomsten uit een invaliditeitspensioen mee in rekening heeft genomen, blijft evenwel overeind. Zelfs indien alsnog wordt aangenomen dat verweerder hierbij ook doelde op het invaliditeitspensioen, wordt in de motivering van deze beslissing niet gesteld dat er onduidelijkheid zou bestaan of verzoeker de uitkeringen nog wel ontving op het ogenblik van het nemen van de beslissing. Deze motivering kan enkel zo worden gelezen dat verweerder aangeeft dat het tijdelijke uitkeringen betreffen en er geen zekerheid over bestaat dat verzoeker de betreffende uitkeringen naar de toekomst toe zal blijven ontvangen en, zo ja, of het bedrag in dit geval ongewijzigd zal blijven.

Ten overvloede merkt de Raad in dit verband nog op dat het kennelijk onredelijk voorkomt waar, specifiek wat verzoeker betreft, op grond van het enkele gegeven dat de uitkeringen tijdelijk zijn, zou worden geoordeeld dat het verblijf als beschikker over voldoende bestaansmiddelen niet kan worden toegestaan. Verweerder weerhoudt in de beslissing tot weigering van verblijf genomen in hoofde van verzoeker geen concrete aanwijzingen dat verzoeker op het ogenblik van het nemen van deze beslissing de uitkeringen niet langer zou ontvangen. In tegenstelling tot wat verzoekster betreft, wordt evenmin een daling in de dagelijkse toeslagen in het kader van de ziekte-uitkering vastgesteld. De Raad merkt verder op dat ziekte- of invaliditeitsuitkeringen in beginsel steeds tijdelijk zijn of kunnen worden aangepast of stopgezet bij een nieuwe medische controle of werkhervatting. Verweerder kan verzoeker ook moeilijk verwijten nog geen bewijzen te hebben voorgelegd van een uitbreiding van zijn deeltijdse werkzaamheden, zolang hij nog voormelde uitkeringen geniet.

Gelet op hetgeen voorafgaat, stelt de Raad vast dat uit de motieven van de beslissingen tot weigering van verblijf niet op zekere en ondubbelzinnige wijze blijkt dat bij het vaststellen of er voldoende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet voorhanden zijn rekening werd gehouden met de voorgelegde inkomsten die voortvloeien uit de ontvangen invaliditeitspensioenen in Frankrijk.

Verzoekers kunnen bijgevolg worden gevolgd waar zij stellen dat verweerder is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding.

Een miskenning van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Als gevolg van de nietigverklaring van de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden komen verzoekers opnieuw in de situatie terecht waarin zij op grond van hun hangende aanvraag gerechtigd zijn op een tijdelijk verblijf in het Rijk en dit in afwachting van een nieuwe beslissing. Gelet op een goede rechtsbedeling dienen bijgevolg ook de bevelen om het grondgebied te verlaten te worden vernietigd.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing zijn zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS